

« Als het voldoende was
op de oude maatschappij
te blazen om haar neer
te vellen, zou men het
ons veel te gemakkelijk
maken. De Sociale Revolu-
tie kan niet verwezenlijkt
worden, zonder dat een
geweldige inspanning
noodig is ».

Emile POUGET, 1 Mei 1904

*Wied in mijn bus
gezet 21/4/42
+ 17 uur*

SOCIALISTISCHE MAANDBLAD

MEIKLACHT 1942

O Mei, gij koningin der armen,
Symbool van hoop in ons verdrukt bestaan,
Heb ook dit jaar met ons erbarmen :
Wij zullen op Uw feest niet om U staan.

Wij zullen zingend niet verkonden,
Ons roode vlaggen hoog en trotsch vooraan,
Uw heerlijkheid uit duizend monden,
Uw schoonheid die bezielde met ons wilt gaan.

Ons kindren zullen niet verschijnen
Met bloemenkorven in hun lichte hand,
Om in een spel van teere lijnen
Uw beeld te tooien met hun kleurenrand.

Wij zijn verspreid als arme schapen,
Des daags geen herder en des nachts geen stal.
De Booze loert op ieder wapen,
Dat eens ons vrijheid geven zal.

Als Geuzen moeten we verbergen
Het vroom vertolken van het heilig woord.
Wij dulden zwijgend al dit tergen,
Want wie zich weert, wordt als een hond vermoord.

Maar eens toch zullen we U vieren,
Een ander jaar, tezamen hand in hand,
Met bloemen, zang en vele banieren,
Het hart in gloed van liefdesbrand.

Gij blijft ons hoop en ons betrachten,
Ons koningin trots alles, in den nood,
Gij blijft ons nu en ginds verwachten,
Gij blijft ons trouw in leven en in dood.

J. van RYMENAM

VAN MEI EN « NIEUWE » ORDE

De « nieuwe » orde is niet nieuw. Zij is oud, of beter
nog, ouwbakken. Zij doet aan plagiaat; zij steelt bij an-
deren ideeën en symbolen, om ze dan trotsch, als van
eigen vinding, den volke voor te houden.

Waar zij heerscht heeft zij de socialistische beweging
kapot gemaakt, maar zij heeft den naam, de vlag en den
feestdag van haar slachtoffer overgenomen. Zij heeft een

socialistisch kleed aangetrokken en gezegd : het ware
socialisme, dat ben ik !

Dit zich zoo opvallend en ongegeneerd tooien met
vreemde pluimen, verradt haar groote geestelijke ar-
moede. Het houdt reeds op zich zelf hare veroordeeling
in en haren ondergang.

Het socialistisch bewustzijn is gegroeid in een langzame
en moeilijke worsteling. Geslachten van denkers hebben
de socialistische idee gesmeed en vorm gegeven. In de
branding van den socialen strijd doorstond dit bewust-
zijn momenten van zwakheid en van kracht. Maar juist
daarom zal het zich handhaven. Want het is gestaald,

— Werk je niet op 1 Mei ?

— Toch wel... als jij op het aanbeeld gaat liggen

meer door zijn nederlagen dan door zijn overwinningen. De socialistische idee is geworden de idee van de naar geluk strevende menschheid zelve. Het hart der menschheid klopt in het socialisme en slechts zij, die dit hart trouw blijven, zullen op den duur de vreugde der overwinning smaken.

Wat baat het, dat de « nieuwe » orde zich van onzen Meidag meester maakt, als zij, in haar gestolen kleeren, de socialistische idee niet kan belichamen? Wat baat het dat zij de souvereiniteit van den Arbeid proclameert, terwijl zij verplichte arbeid invoert? Wat baat het, dat zij de Arbeid tot bron van alle rijkdom verklaart, terwijl groot-financiers en groot-kapitalisten kunnen voortgaan reusachtige winsten te verwezenlijken en hun invloed laten wegen op de beslissingen van den Staat? Wat baat het, dat zij den arbeider met loftuigingen overlaadt, terwijl zij hem de vrijheid ontnemt zijn menselijke persoonlijkheid harmonisch te ontwikkelen! Wat baat het, dat zij beweert den arbeider tot mensch te willen maken, als overal meedoogenlooze tucht, concentratie-kamp, gevangenis en doodstraf zijn weg afbakenen en de soevereiniteit van zijn ziel telkens wordt geschonden?

De « nieuwe » orde kan den Meidag vieren, zij kan hem tot officieele feestdag uitroepen, maar zij kan hem niet het inwendige leven en de inwendige drijfkracht geven, die een waarachtige socialistische viering hem verschaffen kan.

Dit inwendige leven en die inwendige drijfkracht zijn niet dood. Dit leven en die kracht zijn ongeschonden gebleven. In miljoenen arbeidersharten, ook in Duitschland, is het verlangen naar een bevrijde menschheid levendig gebleven, een menschheid verzoend in broederschap, vrijheid en gerechtigheid.

En deze oorlog zal dit verlangen niet hebben vernietigd, maar sterker hebben gemaakt. Wie nuchter toeziet, die kan het aflezen uit de bekommerde redevoeringen en bezweringen van de dictatoren der « nieuwe » orde, die kan het hooren kloppen in het ijverige arbeidsrhythmus in de wapenfabrieken van Engeland, Amerika en Rusland, die kan het hooren boven het afschuwelijk geluid der slagvelden uit.

En wij, kameraden, die hier in het bezette en verhongerde land, de band trachten recht te houden tusschen de socialistische arbeiders, wij weten het, meer dan ooit, dat op één Mei het verlangen naar de verwezenlijking der socialistische idee zich ongebroken zal bevestigen. De socialistische Mei-gedachte leeft in de harten der arbeiders voort!

JAN van ZON

VERRADERS VAN VLAANDEREN

BYTEBIER

Er zijn mensen, die hun karakter op hun aangezicht dragen. Als ge Bytebier een enkelen keer hebt gezien, weet gij, dat gij u voor dezen man moet hoeden. Zijn wezen is het symbool van de brutaliteit.

De brute Bytebier, noemt men hem tegenwoordig in de kringen van de Utmannen. Want het is bij de Utmannen, dat hij nu zijn geluk zoekt. Niet alleen geluk, maar ook geld. Bytebier is de officieele dief van de Utmannen. Wij kunnen u vertellen hoe hij aan dat postje gekomen is.

Rik de Man houdt er niet van zijn handen vuil te maken. En aangezien hij vuil werk te verrichten had, moest hij naar een vuilblik uitzien. Bytebier was zijn man.

Onze Bytebier kwam van Gent, en de Gentenaars stonden hem af aan de Brusselsche Federatie. Vóór den oorlog stond hij enkel bekend als een brutale kerel, om een dief te worden wachtte hij op de bezetting. Toen de Utmannen

was gesticht was de eerste vereischte het geld van de vakbonden te bemachtigen. De vakbondleiders stonden echter het geld van de arbeiders niet vrijwillig af.

— Als 't maar dat is, lachte Bytebier, ik ken een middel om ze te dwingen! En hij ging de hulp vragen van de Duitse bajonetten. Zoo geraakte de Utmannen aan nogal veel duizenden.

— Merci, zei Rik de Man, als er maar geld is: het kan mij niet schelen hoe gij er aan geraakt zijt!

Sedertdien noemen de mannen van de Utmannen hun Bytebier: Onze Dief.

Ze mogen hem hebben, hun Dief. Wij zijn er van overtuigd, dat zij er zich niet lang zullen van beloven. Wat zeggen wij? Het is al zoo ver gekomen. Gij weet zeer zeker, dat de Utmannen vol zit met mensen, die er nu spijt over voelen, zoo ver te zijn gegaan. Duitschland heeft niet snel genoeg den oorlog gewonnen, en niemand gelooft meer, dat zij hem zullen winnen. En daar zitten de verraders van de arbeiders nu met hun Utmannen.

Als het geloof er niet meer is, is er spoedig ruzie in het huishouden. En de ruzie is volop uitgebroken tusschen Bytebier en eenige andere Utmannen, onder andere Grauls. De laatste ontmoeting tusschen die twee schijnt niet malsch te zijn geweest.

— Dief! slingerde Grauls hem in het aangezicht.

— Als ik gestolen heb is het om u vet te mesten! brieschte Bytebier.

— Men kan het wel zien, dat gij een kreatureur zijt van Rikse de Man, hernam Grauls. Juist gelijk de Man hebt gij geen moraal.

— En gij, brulde Bytebier, hebt gij de B.W.P. niet verraden voor eenige bankbriefjes?

— Ik heb die bankbriefjes toch niet gestolen zooals gij.

Kortom, de Utmannen zijn aan het badderen. Zij spreken van elkander in het gevang te doen draaien door de Duitschers. Wij vreezen, dat Grauls er de eerste zal achter vliegen, want Bytebier is een Duitse agent. Men kan hem iederen dag op den tram ontmoeten met een Duitse kaart voor kosteloos vervoer. Hij draagt geen Duitse uniform, maar ook dat zal niet lang meer duren. Want Bytebier heeft zijn aansluiting gevraagd bij het V.N.V.

Gij gelooft het niet? Gij zult het zien. Bytebier volgt het voorbeeld van Delvo, van Daan Boens, en van eenige andere socialisten: hij wil liever knecht worden van Staf De Clercq dan van de Man.

— Rik de Man, zegt Bytebier, laat ons voortdurend in den steek om te gaan visschen of bergen te beklimmen. Wat beteekent een knecht zonder meester? Ik wil een Leider hebben. En onder ons gezegd, de Man is niet Duitsegezind genoeg. de Man heeft geen toekomst als de Duitschers den oorlog winnen, en hij heeft er nog minder als de Duitschers den oorlog verliezen.

Bytebier zal dus binnen kort op straat en in de Utmannen verschijnen in de uniform van de Zwarte Brigade.

Waarachtig, Rik de Man heeft geen geluk met zijn adjudantjes. De eene na de andere laat hem in de steek. Zijn beste leerling Delvo heeft hem vroeger reeds in den rug geschoten, de redacteur Lhost van de intusschen bezweken « Travail » is een bordeelhouder, en nu verklikt hem Bytebier bij de V.N.V.ers...

Eens verraden, altijd verraden, zegt het spreekwoord. En als wij de Man een raad mogen geven: dat hij tracht mosselen te vinden en ziek te worden. Want als hij het waagt nog iets te ondernemen, zal hij den Zwarte-Brigade-man Bytebier op zijn weg ontmoeten.

SOCIALISME

Men zal in dit blad wel gemerkt hebben - we hebben het immers ook herhaaldelijk geschreven - dat indien we aanspraak maken op de nalatenschap van de B.W.P., we niet bereid zijn zoo maar klakkeloos alle zeden, gewoonten, organisatievormen en... politieke houdingen van de legale, vooroorlogsche partij over te nemen.

We zijn gewoon met open vizier te strijden (voor zoover dit in de illegaliteit mogelijk is) en hebben geen blad voor den mond genomen, wanneer het er om ging de autocritiek der vroegere socialistische organisatie te maken. We schrijven met opzet « autocritiek », omdat we allen, zoowel de « rank and file » als de leiding, schuld hadden aan de nu zoo duidelijke besluiteloosheid, verwarring, verburgelijking en het gebrek aan geestdrift, die de socialistische beweging in dit land haast ongevaarlijk voor het kapitalistisch systeem gemaakt hadden.

We zijn zoo vrij te meenen, dat we hierdoor de arbeidersbeweging een veel grooteren dienst bewijzen, dan indien we zouden trachten den dekmantel der vergetelheid over het verleden te leggen.

Onredelijk zijn we echter nooit geweest. En wanneer we thans in de fascistische bladen, die pas vandaag op bevel het sociale vraagstuk ontdekken om er politieke munt uit te slaan, socialistische renegaten als de Man, Delvo, Lhost en Hubermont hun eigen verleden zien bekladden, dan roepen we : Handen af !

En we gebruiken het woord « handen » alléén, omdat onze redactie een afschuw heeft van grove uitdrukkingen.

We vreezen geen debat over het essentieele.

En essentieel is de vraag : Was de B.W.P. die verrotte, die aan de kapitalisten en plutocraten verkochte organisatie, die nu het mikpunt geworden is van de geveinsde verontwaardiging van enkele afvalligen ?

Ons antwoord, het antwoord van al diegenen, die nog van hun eigen gezonde oordeel geen afstand deden, luidt : Neen, mijne heeren !

We kunnen niet nalaten te grinniken, wanneer we het handjevol fascistjes, die vroeger al hun « talent » gebruikten om de rechtvaardige eischen van den arbeider, van den kleinen vergeten mensch, bespottelijk te maken, die de socialistische partij verweten de massa op te hitsen, nu hooren beweren, dat de B.W.P. niet voldoende revolutionnair en te weinig socialistisch was.

Logica is nu eenmaal een woord, dat niet in de gezuiverde editie van de nationaal-socialistische dictionnaire voorkomt. Wij wachten nog steeds op bewijzen. Het is niet voldoende te **schrijven**, dat de socialisten aan de plutocratie verkocht waren. Het komt ons voor, dat de kapitalistische belangen heel wat beter gediend werden door Rex en V.N.V., die overal waar ze maar konden broederlijk vereend met de reactionnair en elke lotsverbetering van het gewone volk in den weg stonden.

En nu onze fascist en eindelijk, dank zij de hulp van buitenlandse bajonnetten, het veld vrij hebben, verwezenlijken ze het « Socialisme » in hun kranten.

En wat méér is : nergens anders dan in hun kranten. Want...

Wordt jij iets gewaar van het socialisme, arbeider, die je afslooft tegen een loon dat nauwelijks toereikend is voor het zout op je... aardappelen ? Jij, die niet meer dan een slaaf, je lot geregeld ziet naargelang de grillige verordeningen van een buitenlandschen meester, die je minacht !

Weet jij iets van hun socialisme af, handelaars en ambachtslieden, die je hoofd verliest, wanneer je kennis wil nemen van die honderden ingewikkelde voorschriften en reglementen, en alleen maar begrijpt, dat men je ruïneeren wil ?

En hoe vindt jij hun socialisme, boer, wiens vee de Corporatie in beslag neemt, omdat je geen parasiten als Piet

Meeuwissen wil vetmesten ? Weet je nog hoe men je vroeger bang maakte voor de socialist, die je je laatste koe zouden afnemen ? Nu zie je zelf, hoe men je bedreven heeft.

Het ware democratische socialisme, de bevrijding van allen, die de rijkdommen der aarde scheppen, kan slechts in vrijheid gediën.

En nogmaals beloven we het :

Na de bevrijding zal het anti-kapitalistische front, geleid door een nieuwe, betere 'socialistische partij, den stormloop tegen het systeem aanvoeren.

Piet HEEMSKERK

VAN HET INTERNATIONALE SCHAAKBORD

Wij genieten nog steeds de rust, die den storm voorafgaat.

Voorspellingen, aanwijzingen en speculaties van allen aard zijn er met hoopen, maar iets definitief is nog niet geschied. Wij vernemen dat de Turken zich zwaar bezorgd toonen over een zoogezegde bezetting van Noordelijk-Irak door de Russen. Op zichzelf zou zooiets, indien het waar was, geen verwondering hoeven te baren. Ook de Duitschers gebruiken de landen hunner « verbonden » als operatie-terrein. Maar de bezorgdheid der Turken zou Hitler er toe kunnen « verplichten », hen onder zijn « bescherming » te nemen. Want de Duitse propaganda is nooit origineel en Istamboul kan morgen vroeg heel goed een vroegere Bulgaarsche stad blijken te zijn. Het ligt immers in Europa ! De Bulgaren doen reeds een lofwaardige inspanning om de bittere pil te slikken. Wie zei daar dat Churchill de gewoonte had om andere volken voor zich te laten vechten ? Arme Slowaken, Roemenen, Hongaren, Bulgaren, Finnen, Italianen en tutti quanti !

De Duitse Oostzee-haven Lubeck is netjes « gecoven-triert », volgens het recept dat de heeren nazi's op Coventry toepasten. De stad was één groot vlammenzee. En de moordenaars van Warschau, Rotterdam en Belgrado huilen krokodillentranen en spreken van « kultuurschande ». Want doodswijgen kunnen zij het ditmaal niet. En in heel Duitschland, dat de ronkende opschriften « Die City im Bombenhagel » en « Rollender Tiefangriff auf Southampton » nog niet vergeten is, stijgt de schrik. Das wird ein Sommer, mein junge !

In Rusland gaat de aderlating van het Duitse leger voort en in het Verre Oosten moeten Japanners blijkbaar op adem komen. Men bereidt zich voor. Te Vladivostock slapen de Russen op één oor, en denken aan Pearl Harbour. In Australië is men door de massieve Amerikaanse troepenendingen wat gerustgesteld en in Burma worden de Japaners door opstandige Burmese en de Britten door aanzienlijke Chineesche strijdkrachten geholpen.

Sir Stafford Cripps is er niet in geslaagd, het Indische imbriglijo op te lossen. De Indiërs wilden alles of niets, verklaarde hij, en zij kregen dus niets. Het politieke accoord dat Indië's toekomst zal regelen, is dus uitgesteld. Wat niet belet dat de Indiërs hun verdediging, in samenwerking met de Engelschen en Amerikanen, zullen organiseren. Want voor Generaal Tojo's aanbod en het perspectief van een Japansche overheersching bedanken zij beleefd.

Met spectaculaire processen hebben de nazi's niet veel succes. Het proces van den Rijksdagbrand keerde zich tegen hen en het proces van Riom wordt een stof van groote afmetingen. Riom moest de wereld vertellen wie eigenlijk schuld aan den oorlog heeft, en dat zou Hitler natuurlijk doodgraag vernemen. In plaats daarvan onderzocht men wie de schuldige was aan Frankrijk's militaire

nederlaag. En het wordt steeds duidelijker dat dat niet Blum en Daladier waren, maar de militairen-zelf, waaronder Petain en Darlan ! De beschermers kijken zuur, gooien Vichy allerlei verwijten naar het hoofd en zuchten dat in Frankrijk nog steeds niets veranderd is. Want wie heeft ooit gehoord van een proces waarbij de beklagden zich in het openbaar kunnen verdedigen ! Terwijl de brandfakkel en het executie-peloton zoo afdoende zijn !

LEOPOLD III BEGAAT EEN NIEUWEN BLUNDER...

De « Vorstelijke gevangene van Laken » schijnt nog maar weinig om zijn kroon te geven. Dien indruk krijgt men tenminste, wanneer men nagaat hoe Leopold III elke gelegenheid aangrijpt om de heiligste gevoelens van het volk te kwetsen.

Het huwelijk met Juffrouw Baels, zijn huwelijksreis in het buitenland waren reeds alles behalve gepast voor iemand, die dan toch verklaard had « door dik en dun » het lot van zijn volk te zullen deelen.

Politiek doorzicht heeft Leopold III evenmin als zijn gewezen vriend Rik de Man.

Dit bewijst zijn telegram aan de Brinon, waarin hij zijn deelneming uitdrukt wegens het bombardement van de Renault-fabrieken.

Deze politieke daad, die geestdriftig door de nazipers werd toegejuicht, veroordeelt de actie van de R.A.F., van Engeland en zijn bondgenooten.

De koning heeft dus partij gekozen tegen zijn volk, dat met hart en ziel een overwinning der democratiën wenscht. Heeft hij het noodig geacht zijn deelneming aan de Engelsche regeering betuigen, toen Coventry verwoest werd ? Heeft hij soms zijn deelneming gezonden naar de gezinnen der Belgische onafhankelijkstrijders, die dagelijks voor de Duitsche executiepelotons verschijnen of in concentratiekampen omkomen ?

En zeggen, dat een illegaal blad als de « Libre Belgique » het noodig vindt een romannetje in elkaar te steken, volgens hetwelk Leopold III het slachtoffer van een afschuwelijke machinatie zou geworden zijn !

Als sommige milieu's der bourgeoisie zich niet van hun fetichistische aanbidding van de koninklijke onfeilbaarheid kunnen bevrijden, is dit nog geen reden om de Belgische bevolking appelen voor citroenen te trachten te verkoopen.

Als het dan toch waar is, dat de jonge diplomaat te Parijs den koning niet geraadpleegd had, wat maar zeer moeilijk aanvaard kan worden, waarom zwijgt het Hof dan als vermoord ? Waarom laat de koning dan geen logenstraffing bekend maken ? Beschikt hij dan niet meer over het noodige geld om « illegale » brochures als « Het loyale België » te publiceren ? Zou kardinaal Van Roey dan plots weigeren hem tot spreekbuis te dienen, zooals bij zijn huwelijk gebeurde ?

Ons maakt men niets wijs.

Zeldzaam zijn de personen, die nog aan het Hof ontvangen worden. Gérard Romsée is een van die begenadigden. Wat heeft hij zooveel met Leopold te bespreken ? Verraadt hij Vlaanderen aan België ? Of regelt hij met den koning de organisatie van de nieuwe gendarmerie, de Vlaamsche wacht en de Garde Wallonne, die op het gepaste oogenblik een koninklijke dictatuur moeten verdedigen ?

Men speelt met vuur aan het Hof.

RIK de MAN NEEMT AFSCHIED...

Rik de Man, en dit moet toegegeven worden, is niet iemand die voor verloren zaken vecht. Als alles rond hem er belabberd begint uit te zien, laat hij de dames en heeren, die zoo onnoozel waren hem hun vertrouwen te schenken, zonder gewetensbezwaren in den steek.

Dit gebeurde met de plan-actie, dan bij de « ontbinding » der partij en nu ook weer.

Want de Man heeft de Utmi, alias de U.H.G.A. vaarwel gezegd in een ellenlangen brief aan Herr Doctor Voss, den werkelijken leider van die verradersorganisatie.

In Amerika heeft onze vroegere partijleider geleerd wat publiciteit vermag. Geholpen door zijn trouwen Passe-partout Tommelein heeft hij een afschrift van dezen brief aan alle mogelijke en onmogelijke socialistische gezonden en nu zit hij waarschijnlijk vol vertrouwen op het effect te wachten.

We vinden het jammer dat we dezen schoonen afscheidsbrief niet heelemaal voor onze lezers kunnen overnemen. We zullen om beperken tot enkele op- en aanmerkingen.

Eerst en vooral : waarom kiest de Man de deur ?

We vernemen het onmiddellijk : omdat zijn aartsvijand Delvo tot Leider van de Utmi benoemd werd !

En hier raken we de kern der zaak : de Man wil ons doen gelooven dat hij weggaat, omdat de Unie aan politiek moet doen, terwijl hij in werkelijkheid verdwijnt omdat men een einde gemaakt heeft aan zijn rol van oppermachtige « éminence grise » !

Dus weer enkel uit teleurgestelde ambitie !

Zijn heele verdere verdediging in dezen historischen brief bewijst ons enkel wat volgt :

1. de Man werd gewaarschuwd, dat, naar hij zelf schrijft « al het bezit der socialistische vakbonden zou overgaan in de handen van mensen, die niets aanbrengen dan

Hoelang nog ?

politieke bedoelingen, die meer Duitschgezind dan Belgischgezind zijn ».

Dezen raad heeft de Man, die altijd alles beter weet, in den wind geslagen. Hij stelde vertrouwen in de Duitschers !

2. De Utmí heeft niets voor de arbeiders gedaan. de Man zelf spreekt over « de onbenullige sociale resultaten, die de U.H.G.A. behaalde ».

3. Nog een week vóór zijn ontslag gebruikte de Man al zijn invloed om ontevreden Utmisten gerust te stellen.

4. de Man heeft een fascistische eenheidspartij willen vormen.

Men zou nu meenen, dat de Man, nu hij beweert in te zien dat de Unie een Duitse machine is, gaat trachten de sukkelaars, die hij in zoo'n moeilijk parket bracht, uit de knel te helpen. Dan kent men de « vader van het plantrekken » niet. Want in zijn brief raadt hij de vroegere leiders van de socialistische vakbonden, die zoo jammerlijk in de val gelopen zijn, schaamloos aan te blijven !

Doe maar geen moeite, Rik de Man !

Zie je, we waren men enkele duizenden in dit land, die naar u opzagen als het symbool der vernieuwing van partij en doctrine. Toen hebt ge ons verraden. Of het nu uit ambitie of gebrek aan politiek doorzicht is, wat kan ons dat schelen !

Eén ding staat vast. De socialistische beweging in dit land heeft u voor altijd afgeschreven. De naam Rik de Man zal in de geschiedenis der partij in de rubriek der arbeiders renegaten opgeteekend worden.

We zijn u slechts één harde les verschuldigd : nooit meer blind in welken leider ook absoluut vertrouwen te stellen, nooit meer af te zien van ons eigen kritische oordeel.

ER ZIJN NOG RECHTERS IN BELGIE !

De secretarissen-generaal en de Corporatie veroordeeld ! Hun besluiten onwettelijk verklaard

De secretarissen-generaal, deze ersatz-ministers, onder wie enkelen, zooals het trio Romsee, Leemans, Schuind, hun ambt slechts uitoefenen als aangestelden van den bezetter, beschouwen zich al meer en meer als een Regeering, beschikkend over dictatoriale machten en oefent ze ten gunste en op bevel van de Duitse weermacht uit. Sedert twee jaar hebben deze heeren stelselmatig onze grondwettelijke vrijheden verkracht, onze nationale instellingen ontmanteld. Aan deze politiek hebben ze, naar nazi-methode, een schijn van wettelijkheid willen behouden, door hun geïnspireerde besluiten, voor den vorm, te staven op de delegatie-wet die door het Parlement op 10 Mei 1940 goedgekeurd werd.

De laksheid van onze hooge functionarissen en van onze magistratuur, gevolg, grootendeels, van de houding van den koning, vervulde ons volk met onzekerheid en vergemakkelijkte totnogtoe het vernietigende werk van de saboteurs van onze onafhankelijkheid.

Magistraten hebben vandaag den handschoen opgenomen, aan den Vrederechter van Louveigné komt de eer toe de eerste te zijn geweest, weldra gevolgd door onze hoogste rechterlijke instantie, het Hof van Verbreking, om de ongrondwettelijkheid en de illegaliteit en daardoor de nietigheid te verklaren van de twee steunpilaren van de « Nieuwe Orde » : de Landbouwcorporatie en de Administratieve Rechtsmacht.

De Vrederechter van Louveigné had te beslissen over de verplichting tot betalen der bijdrage door de Boeren aan de Corporatie. In zijn vonnis, na te hebben aangestipt dat de Corporatie geen oplossing heeft gebracht

aan het probleem van de ravitailleering van onze bevolking, stelt hij vast dat de hoogdringendheid (noodzakelijk bestanddeel, vereischt door de wet van 10 Mei 1940, om maatregelen van een secretaris-generaal te rechtvaardigen) hier ontbreekt, dat dit blijkt uit het besluit tot oprichting van de Boerencorporatie van 27 Augustus 1940, dat de hoogdringendheid niet vermeldt... en uit het feit dat 11 maanden noodig waren om, door drie opeenvolgende besluiten, bedoelde corporatie in te richten en aan den gang te brengen !

Onze Vrederechter oordeelt verder dat de besluiten over de Landbouwcorporatie strijdig zijn met de Grondwet en met de Belgische wetten, namelijk met de vrijheid van vereeniging, met een der grondbeginselen van ons recht : de scheiding der machten en met het principe dat slechts belastingen kunnen geïnd worden ten gunste van Staat, Provincie en Gemeenten.

Om deze redenen besluit de vrederechter van Louveigné tot de nietigheid van de besluiten, die de Corporatie hebben opgericht. Wat tot gevolg heeft dat de Boerencorporatie geen wettelijk bestaan heeft, over geen rechten beschikt en dus ook niet het recht heeft bijdragen, boeten en bevelen aan de landbouwers op te leggen.

De boeren, die geweigerd hebben hun bijdrage aan de Corporatie te betalen krijgen gelijk. De Vrederechter geeft hun zelfs den raad schadevergoeding te eischen van de secretaris-generaal Dewinter, die het onwettelijk besluit ondertekende waarbij de Landbouwcorporatie werd opgericht.

Van grooter belang nog is de beslissing die getroffen werd door het Hof van Verbreking op 30 Maart, dat uit zich te spreken had over de wettelijkheid van de Administratieve Rechtsmacht.

Deze werd bij besluit van 15 Februari 1941 ingesteld op bevel van den bezetter door de lakeien-secretarissen om de plundering van ons land te vergemakkelijken. Dit besluit ontnoemt aan de gewone rechtbanken een deel van hun bevoegdheden (al wat betrekking heeft met ravitailleering) om deze over te maken aan ersatz-rechters : arrondissements-commissarissen en controleurs.

Ondanks den druk die uitgeoefend werd door den bezetter en zijn trouwen dienaar Schuind, tegen de hoop in van onze nazi-pers, die reeds vooraf triomfkreten uitte en na de uitspraak vervalschte uittreksels van het arrest publiceerde, klonk de uitspraak verpletterend voor de « Nieuwe Orde ».

Ons hooger gerechtshof stelt vast dat de wet van 10 Mei 1940 die tot doel had onze nationale instellingen te vrijwaren van vreemden druk, geen wetgevende macht verleent aan de secretarissen-generaal, maar enkel een administratieve macht in het kader van de respectievelijke bevoegdheid van iederen secretaris.

Deze administratieve macht is dan nog niet onbeperkt. Iedere maatregelen van politiek karakter of inbreuk makend de grondbeginselen van onze nationale wetgeving en namelijk betreffende de inrichting van de rechterlijke machten, valt buiten deze bevoegdheid.

Het blijkt, zegt het Hof, dat de bepalingen van het besluit dat de « Administratieve Rechtsmacht » instelt en haar bevoegdheden bepaalt, strijdig zijn met de essentiële bepalingen van het Belgisch strafrecht en grondige wijzingen beteekenen aan bestaande wetten, betreffende zaken die de openbare orde aanbelangen. Het besluit is namelijk strijdig met de Grondwet, die verbod oplegt buitengewone rechtbanken, onder welke benaming ook, in het leven te roepen.

Nochtans door de keuze, oorspronkelijk toegestaan en op bevel van den bezetter nu ingetrokken, aan den betichte, in beroep te gaan, óf voor den gouverneur óf voor het Hof van Beroep, tegen een beslissing van een Administratieve Rechtsmacht, kon de proceduur door het voorkomen van de zaak voor het Beroepshof geregulariseerd worden, daar belanghebbende daar voor zijn natuurlijke rechter verscheen. Maar nu deze keuze onmogelijk geworden is, en het beroep voor het Hof uitgesloten werd, zijn alle beslissingen die door de Administratieve Rechtsmacht uitgesproken werden waardeloos, daar zij uitgesproken werden door onwettelijke organen en in tegenstrijd met de belgische wetten.

Dit is nu het oordeel van het Hof van Verbreking, de hoogste rechtsmacht van ons land.

Door deze historische beslissingen hebben deze magistraten zich waardig getoond van de taak, die hun opgelegd is, te waken op onze rechten en vrijheden en op het behoud van onze nationale instellingen. Hun moedig

optreden dient weerklink te vinden bij alle groepen van de bevolking.

Zooals de faculteiten van de Brusselsche Universiteit zich solidaire hebben verklaard met hun raad van Beheer, wanneer de bezetter tegen deze laatste heeft willen ingrijpen, zoo ook moeten Magistratuur en Balie zich solidaire verklaren met deze rechters die trouw zijn gebleven aan hun grondwettelijke eed.

Tegenover de monsterachtige dwingelandij van het fascisme moeten wij onze nationale solidariteit stellen.

Op een oogenblik, dat onze arbeiders bedreigd worden met deportatie, onze rechters met concentratiekamp en ontzetting, dat men onze boeren, onze handelaars, onze geneesheeren wil verplichten lid te worden van onwettelijke beroepsorganisaties, die den naam dragen van corporaties, hoofdgroeperingen of orden, moeten wij eendrachtig zijn in ons verzet.

Solidaire met de slachtoffers, intellectueelen, arbeiders en boeren, solidaire in den strijd die ons bindt : de Strijd voor de Bevrijding !

ARBEIDERS !

HET VRIJE VAKVERBOND SPREEKT TOT U !

Bombardementen. - Radio-Londen, heeft herhaaldelijk gewaarschuwd, dat de Engelsche vliegers dezen Zomer zware bombardementen tegen de Belgische industrie, die voor de Duitschers werkt, zal ondernemen.

Belgische arbeiders ! Eischt degelijke schuilkelders. Laat bij elk luchtalarm uw werk in den steek en maakt U uit de voeten ! De Engelsche bommen zijn ten slotte niet voor de Belgische arbeiders, maar wel voor de Duitse oorlogsmachine bestemd.

Nog overt het deportatiegevaar. - In stilte organiseren de Duitse overheden, met de medeplechtigheid van het Arbeidsambt, de deportatie der Belgische arbeiders naar Duitschland.

Laten de arbeiders vooral niet denken dat het gevaar voorbij is. Fritz Hendrickx, leider van het « Nationale » Arbeidsambt, deelde op 24 Februari aan zijn gewestelijke directeurs mede dat de Belgische fabrieken niet meer op grondstoffen moesten rekenen, dat hun personeel dus op de straat moest gezet worden en dat ze onder deze gedwongen werklozen 300.000 nieuwe arbeiders voor Duitschland zouden aanwerven. Nu moet elk zijn verantwoordelijkheid durven opnemen : De Secretarissen-Generaal mogen in geen geval de Duitse verordening helpen uitvoeren.

De directeurs van het Arbeidsambt maken zich schuldig aan landverraad, indien ze aan de industrieelen instruc-

ties overmaken voor het uitkiezen der arbeiders die gedeporteerd moeten worden.

De industrieelen moeten weigeren leden van hun personeel voor de deportatie aan te duiden. We zijn er zeker van dat alle niet-fascistische burgemeesters en alle administratiehoofden het zullen vertikken ook maar een vinger uit te steken, om onze arbeiders gekoörd en gebonden uit te leveren.

De arbeiders zelf moeten hun weerstand in elke fabriek organiseren. Ze moeten begrijpen dat, door slechts een gedeelte onzer arbeidersmassa te deporteren, de nazi's verdeeldheid willen stichten. Laat uw arbeiderskameraden niet in den steek, onder voorwendsel dat gij er nog niet bij zijt, want ieder krijgt zijn beurt. Vormt in elke fabriek één arbeidersblok, onverzettelijk en onverdeeld !

En nu nog een ernstig woord : Wie met de revolver op de borst verplicht wordt, naar Duitschland te trekken, moet gaan met het vaste besluit steeds een waardig en vrij arbeider te blijven.

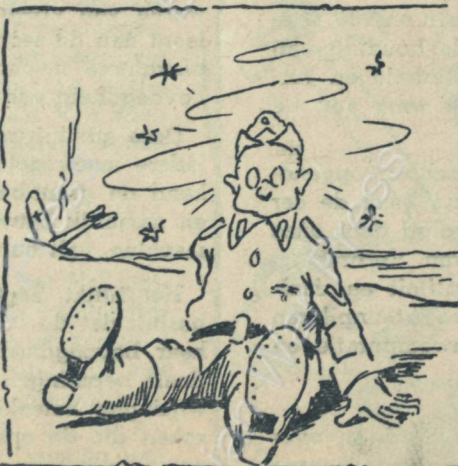
Het socialistische woord, dat ons blad u zoo dikwijls bracht, zult ge mondeling in het naziland verspreiden. Alle gedeporteerde socialisten zullen de spil worden van het stille verzet, dat ook in het vijandelijke land moet georganiseerd worden.

En misschien komt nog wel de dag, dat de nazi's het zich zullen berouwen, den vrijen, bewusten arbeider van

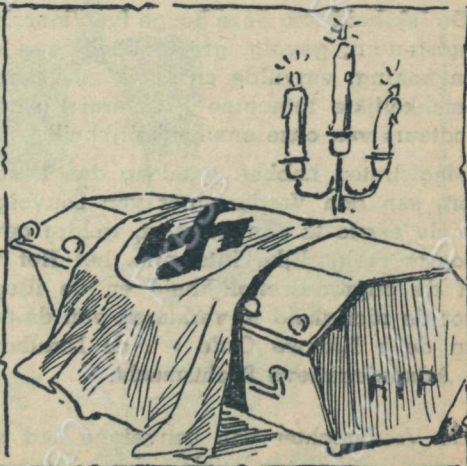
Aï... Mei !

Mei 1940
Terugkeer uit België

Mei 1941
Terugkeer uit Londen

Mei 1942
Terugkeer uit Moskou

het Westen in contact met de Duitsche bevolking te hebben gebracht !

Voor de Belgische arbeiders ingelijfd in het Duitsche leger. - Radio-België (Londen) verzocht alle illegale bladen tekst en vertaling te verspreiden der woorden, die de Belgische arbeiders, die met geweld bij het Duitsche leger ingelijfd worden, moeten uitspreken wanneer ze door Sovjetsoldaten gevangen worden genomen.

De tekst : « Kameraad, ik ben een Belgisch arbeider. Ik werd met geweld bij het Duitsche leger ingelijfd ».

De Russische vertaling (uitspreken zooals het er staat) : « Tovaritch ! Ya Belgiski Rabotnik. Nas zabrali silot oev Germanskoejoe armioe ».

Delvo verhuist weer... - Een drog bericht in « Volk en Staat » heeft medegedeeld, dat Edgard Delvo is afgetreden als leider van de afdeling « Stijl » van het V.N.V. Eenige menschen, die Delvo niet goed kennen, meenden, dat het rosse verradertje besloten had eindelijk zijn woord te houden en naar het Oostfront te vertrekken. Dat zou niet meer dan billijk zijn geweest. Want hij heeft genoeg jongens van zestien, seventien jaar en wat ouder in den dood gejaagd, om nu ook met zijn eigen corpus te betalen.

Helaas, Delvo schijnt er niet aan gedacht te hebben voor Europa te gaan sneuvelen. In de kringen van het V.N.V. begint men te vertellen, dat Delvo eenvoudig is afgezet.

Het feit is nogal verbazend, daar Delvo juist een lange reeks zeer, zeer lange artikelen had geschreven in « Volk en Staat » om te bewijzen, dat ieder man met een hart moest sneuvelen voor Hitler en voor Staf De Clercq.

Bij de oude V.N.V. er verwekt het vetrek van Delvo groot genoeg. Want trots alles vertrouwt men er de verraders van andere partijen niet.

Later vernamen we dan, dat onze « vriend » Delvo voorloopig nog niet van den Burgerlijken Steun zou moeten leven.

De Duitschers hebben hem tot Opperhoofd van den Utmi, alias de U.H.G.A., benoemd. Daar zal hij in goed gezelschap komen : de bende gangsters, die hij zal aanvoeren vormt de kleurigste verzameling arbeidersverraders die men zich indenken kan.

Eén der eerste opdrachten, die hij voor de nazi's vervullen moet, zal het uitleveren der Belgische arbeiders voor den verplichten arbeidsdienst in Duitschland zijn.

Wat er ook van zij, Delvo mag het weten : de arbeiders zullen op den dag der bevrijding geen zwarte lijst noodig hebben om den nieuwen Utmi-dictator bij de lurven te pakken.

Ook de verandering van personeel bij de Unie. - Het werd een ware paleisrevolutie bij de Unie, ook het lager personeel werd gewijzigd. Onze enkele syndikale verraders hebben waarachtig geen geluk, ze moeten plaats maken voor andere gelukzoekers, andere Hitlerknechten. Bijna alle verraders uit de vroegere vakbonden, die om wille van het smeer de kassen van onze bonden aan de nazis hadden overgeleverd, worden nu properkes aan de deur gezet. Hadden ze hun nieuwe meesters dan niet bedrogen ? Zij, die als lokaas moeten dienen om de honderd duizenden aangeslotene van de vroegere vakbonden naar de Unie te loodsen, brachten slechts ledenlijsten mede, de leden zelf volgden niet. Aldra werd het voor de V.N.V.ers klaar dat de invloed van dit verraderskliekje op onze arbeiders nihil was. Als ballast werden ze over boord geworpen, Wij zullen hen niet redden, ook beklagen zullen we hen niet. Verraders waren ze, als verraders zullen ze sterven.

Loonsverhoging bij de openbare besturen. - De openbare besturen hebben opslag gegeven, erg is het niet, van heraanpassing der loonen kan geen sprake zijn. De arbeiders en bedienden wier bazisloon 12.000 fr. per jaar of 39 fr. 20 per dag niet overschrijdt, d.w.z. een zeer

kleine minderheid, krijgen een loonsverhoging berekend op 30 p. h. van de loonen van 10 Mei 1940, voor de anderen, de groote meerderheid, schommelt de loonsverhoging rond de 20 p. h. Zeer weinig, in vergelijking met de verhoging der prijzen, zelfs op de officieele markt !

Maar wanneer, komt dan de verhoging voor arbeiders en bedienden uit de nijverheid ? Denkt de generaal-gevolmachtigde van de Nieuwe Orde dat deze een nog kleinere maag hebben dan het overheidspersoneel ?

En de Tijdelijke ? - De tijdelijke agenten van de N.M.B.S. « behouden de voordeelen van de bezoldiging, verworden op 1 Januari 1942 » zegt een omzendbrief, d.w.z. dat diegenen die hetzelfde werk presteeren, in de zelfde omstandigheden, van geen nieuwe loonsverhoging zullen genieten. Rechtvaardigheid in het regiem van de Nieuwe Orde !

Unie, lage loonen en « Generaal-gevolmachtigde ». - De drie passen bij elkaar, die schakels van de Nieuwe Orde. « In de verlopen weken heeft de leiding van de « Unie » stappen gedaan bij den Generaal-gevolmachtigde voor Arbeidsreglementeering, ten einde zijn aandacht te vestigen op den moeilijken toestand, waarin het werkende volk verkeert ». Zoo staat het te lezen in het blad van de Duitsche Unie « Arbeid en Volk ». Is het niet wraakroepend te moeten vernemen dat in April 1942 nog de aandacht van dezen volksverbonden V.N.V. er moest gevestigd worden op de hongerlooonen van onze arbeiders ! In November 1941 werd deze Dr. Wouters aangesteld, na vijf maand is hij niet eens tot het besef gekomen dat de loonen zouden moeten worden verhoogd !

Wij lezen verder in het blad « dat de Unie beseft dat de kwestie der loonaanpassing niet zoo eenvoudig is als de man van de straat zich doorgaans inbeeldt ». In andere woorden de tusschenkomst van de Unie zal zich bij dit bezoek aan Generaal Dr. Wouters beperken. De Unie ziet af, zooals haar blad het zelf schrijft, van iedere demagogische campagne ! Aanpassing van de loonen eischen is voor de bonzen van de Unie, demagogie !

Zij zijn voldaan, de aanpassing van hun loonen is reeds lang een voldongen feit. Zij trekken 10.000 fr., 6.000 fr., 4.000 fr. op de maand, van het geld dat zij in onze kassen met behulp van de Duitschers hebben gestolen.

Het Kommissariaat voor hooge prijzen en lage loonen volhardt in zijn politiek : geen loonsverhoging. - Uit goede bron vernemen wij dat het Kommissariaat zich zal blijven verzetten tegen iedere loonsverhoging.

« Loonsverhoging zou ons tot inflatie leiden, zou de prijzen op de zwarte markt nog doen stijgen » zegt de V.N.V. er Dr. Beekman. « De arbeiders moeten hun spaarcenten maar opeten » antwoordt hij brutaal. En wanneer zij er geen meer hebben ? Dan moeten zij maar naar Duitschland gaan werken. Zoo spreekt deze Kommissaris. Dat noemen de heerschappen van het V.N.V. : volksverbondenheid !

De rol van de Vrijwillige Arbeidsdienst. - We weten het nu waartoe de Vrijwillige Arbeidsdienst moet dienen. « Volk en Staat » vertelt het in zijn nummer van den 3 April jl. Na uiteengezet te hebben, dat degenen die een termijn bij den Vrijwilligen Arbeidsdienst hebben uitgediend, de voorkeur krijgen bij het begeven van staats- en gemeentebetrekkings, zegt het blad tekstueel : « Ten slotte heeft het Vlaamsch Economisch Verbond aan alle aangesloten nijveraars en handelaars voorgehouden dezen voorrang ook voor de bij hen te begeven betrekkingen door te voeren, hetgeen een onmiskenbaar voordeel voor deze nijveraars en handelaars inhoudt, daar zij zodoende personeel aanwerven, dat de democratische opvattingen over den arbeid afgelegd heeft ». Zonder commentaar !

KURZE NACHRICHTEN

Van je vriendjes... - « Volk en Staat » verneemt uit Parijs, dat onze vriend Henri Rolin naar Londen is gevlucht om te ontsnappen aan Rik de Man.

Rolin, schrijft het V.N.V.-blad, had zich meer dan boosaardige uitlatingen veroorloofd over de vaderlandsliefde van een zijner collegas uit de vroegere Socialistische Partij...

Iedereen snapt, dat die kollege niemand anders is dan Rik de Man. En als het blad waarheid spreekt, dan heeft de Man de hulp van de Deutsche Polizei gevraagd om Rolin te doen aanhouden. Waarom zou Rolin anders gevlucht zijn?

Waarlijk, de Man heeft geen geluk met het V.N.V., dat hem zijn knechten afneemt als Delvo en Bijtebier, en dat hem nu ook nog als een gemeene verklikker voorstelt.

« Volk en Staat » weet zelfs nog wat anders te vertellen van de Man. « De kollega in kwestie, schrijft het blad, wiens standpunt inzake buitenlandse politiek algemeen bekend was, heeft bij de kapitulatie van het leger vanwege koningin Elisabeth een duidelijk bewijs van vertrouwen bekomen. We zullen op het gepast oogenblik hierop terugkomen ».

Wij hopen inderdaad daar wat meer over te vernemen. Misschien zal de Man zelf daarover een boek schrijven? De gedragingen van de koninklijke familie zijn zoodanig verdacht, dat alle eerlijke menschen er eens het fijne willen van weten.

Van dichter tot Duitsch spion... - Wij vernemen dat Daan Boens, gewezen socialistisch volksvertegenwoordiger, gewezen redacteur van « Vooruit », op dat blad aan de deur is gezet voor een kwestie van centen, en dat hij nu in dienst van de Duitschers is getreden. Hij heeft de plaats gekregen van Duitsch Kommissaris voor de werken van Volksopvoeding.

Nog kandidaten voor de hel? - Op het hoofdkwartier van V.N.V. is men ontsteld. Er gaat geen dag voorbij of er komen berichten binnen, dat Vlamingen gesneuveld zijn aan het Oostfront. Op een vergadering van vertrouwensmannen heeft Staf De Clercq medegedeeld, dat er van de 1100 Vlaamsche legionnaires maar 200 tot 250 meer aan het front staan, de anderen zijn gesneuveld, gewond of liggen met vervroren voeten in de hospitalen. Men kent reeds de namen van meer dan 160 gesneuvelden, maar men mag ze slechts per twee of drie ineens bekend maken. Want er spelen zich drama's af in vele Vlaamsche families, waar de kinderen als frontsoldaat zijn vertrokken zonder dat de ouders het wisten.

Bij de rexisten is het niet beter gesteld, van het legioen van 700 Walen blijven er geen 200 meer.

Sport... en zaken. - Raymond Braine, de bekende center-voor van het Belgische nationale voetbalelftal eischt te Luik vrachtwagens op voor rekening van de Wehrmacht.

Verder hebben een aantal sportlui, onder wie Voorhoof, Paverick, en anderen, op Paschen, tegen het verbod van hun club in, een partijtje voetbal gespeeld tegen een selectieploeg van het Deutsche leger.

En waarom?

Omdat er een bankbriefje van 1000 te verdienen was! Deze spelers moeten door hun clubs uitgesloten... of door het publiek uitgefloten worden!

Aan den schandpaal. - Op 3 April kwamen drie Fransche krijgsgevangenen, Tardieu, François en Rahon, die uit Duitschland gevlucht waren, te Schoten aan. Ze waren twaalf dagen onderweg en werden door Nederland-sche rijkswachters en tolbediende over de grens geholpen. Ze boden zich rond 22 uur bij den boer Van den Broeck aan om te overnachten. Vrouw Karel Baeten, wonende te Schoten, Venstraat (vrouw van den brouwer), die aanwezig was ging onmiddellijk een duitsch onderdaan op de hoogte brengen. De Deutsche soldaat vond de krijgsgevangenen bij de Turnhoutsche vaart en leverde hen aan de Feldgendarmarie.

Weet die dame soms dat artikel 121bis van het Strafwetboek zware gevangenisstraf voorziet voor diegenen die andere personen aan den vijand verklikt of aangeeft?

We hopen het nog te beleven, dat dit harteloos vrouw-mensch - die haar volk tot schande is - achter slot en grendel gedraaid wordt!

Volksverbondenheid. - Victor Leemans, secretaris-generaal van Economische Zaken, bewoont thans een der ministerieele appartementen van het Ministerie van Justitie op het Poelaertsplein te Brussel. Tweemaal per week komt aldaar een deurwachter van het ministerie van Financiën voor zijn chef, secretaris-generaal Plisnier naar het appartement van Leemans, waar hij enkele kilo boter en andere smokkelwaar in ontvangst neemt, die voor Plisnier bestemd zijn.

De deurwachter, die zelf zonder boter zit, weet nu dat er onder de secretarissen-generaal een echt-volksverbonden geest heerscht!

Hoe onze bankiers het vaderland « dienen »... - Bij verordening i.d. 6 Maart heeft de bezetter de goudbasis onzer munt afgeschaft en aldus den laatsten hinderpaal voor een grenzeloosinflatie doen verdwijnen. Men weet dat luidens onze wetten den goudomloop op minstens met 40 per honderd goud moet gedekt zijn. België bezit in het buitenland ongeveer 21,6 milliard goud, waarmede dus een biljetten-circulatie van circa 54 milliard kan gedekt worden. De in omloop zijnde biljetten bedragen reeds globaal 52 milliard. De maximum-grens is dus bijna bereikt. Bijgevolg moesten de Nazis, om hun afpersingspolitiek te kunnen voortzetten, vermelden maatregel treffen.

Plisnier heeft geweigerd deze wijziging van ons muntstatuut op zich te nemen. Hij heeft trouwens daartoe de macht niet. Dit verzet van de Secretaris-Generaal is een kenschetsend voorbeeld van zijn dubbelzinnige houding.

Inderdaad, hij weigert de verordening te nemen maar verzet zich niet tegen de uitvoering ervan. Indien de Nationale Bank deze onwettelijke en voor haar antistatuaire beschikking toepast, is Plisnier evenals de leiders der bank verantwoordelijk voor deze overtreding van onze wetten.

Dit is trouwens niet de eerste fout waarvoor die heeren dienen aansprakelijk gesteld. Zij hebben aan Duitschland kredieten verleend, zij hebben den waarborg van den Belgischen staat aan het kolossaal clearingskrediet gehecht en ten slotte overtreden zij onze eigen wetten om het de nazis mogelijk te maken, onder den dekmantel van 's lands eigenmunt, de systematische plundering van ons land voort te zetten.

Zij worden in deze politiek gesteund door de groote bazen van het private bank- en financiewezen. Misschien zelfs wordt deze politiek door dezen laatsten ingegeven. Sinds eenige maanden hebben zij inderdaad het roer weer in handen. Geen enkele beslissing wordt genomen zonder hun voorafgaande inwilliging. De samenstelling van de jongste afvaardiging naar Duitschland, waarin onze twee belangrijkste financiers de leidende rol speelden, is te dien opzichte kenschetsend.

De Nationale Bank is opnieuw een werktuig van het Belgische grootkapitaal. De grootindustrie werkt ononderbroken voor de Deutsche bewapening en wordt dank zij de medewerking van de National Bank in Belgische bankbiljetten betaald.

Heeren Secretaris-Generaal en leiders van de Nationale Bank, op uw schouders weegt een zware verantwoordelijkheid.

SOLIDARITEIT

G. V. Maneblusscher 10 fr., Ju-Ju, 145 fr., P... 17 fr. 50, Hl., 22 fr., Hl., 120 fr.; Abonnement, 50 fr., Voor een peperkoek, 5 fr., Nog een, 5 fr., Tn., 15 fr., Nr 8992 Mlen, 62 fr., G.L., 200 fr., G. Br., 150 fr., G.A. 100 fr., G.L., P.P. 10 fr., L, 25 fr., RX, 10 fr., MPK 10 fr., RPK, 5 fr., P, 20 fr., Pg 10 fr., Syndicalist 10 fr., JV, 50 fr., Y 50 fr., PP, 10 fr., AJ 5 fr., Hoop en moed, 100 fr., W 50 fr., R, 5 fr., RPK, 5 fr. CS, 5 fr.

ARBEIDERS!

Hoe viert ge best 1 MEI?

Door langzamer dan ooit te werken. Zoo helpt ge uw kameraden in Engeland, Rusland en Amerika.

LEZERS!

Verspreidt het EEN-MEIMANIFEST der Socialistische Beweging.

Het moet in ieders handen zijn. Geeft dit speciale Meinummer door.

Maar voorzichtig!

Nooit zeggen wie het u gaf.

En vergeet ons solidariteitsfonds niet!